

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету ФТіД

Тетяна ІВАНІШЕНА

"19" *серпня* 2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Методи типового проєктування одягу

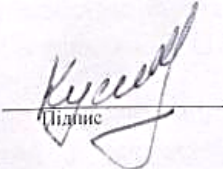
Призначення Робочої програми Для освітніх програм різних спеціальностей
 Рівень вищої освіти Другий магістерський
 Мова навчання Українська
 Обсяг дисципліни, кредитів ЄКТС 4
 Статус дисципліни Вибіркова фахової підготовки
 Факультет Технологій і дизайну
 Кафедра Технології і конструювання швейних виробів

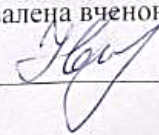
Форма здобуття освіти	Обсяг дисципліни		Кількість годин						Форма семестрового контролю	
			Аудиторні заняття						Самостійна робота, у т.ч. ІРС	Залік
	Кредити ЄКТС	Години	Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття			
Д	4,0	120	54	18	36			66	+	
Разом ДФН	4,0	120	54	18	36			66	1	
З	4,0	120	10	4	6			110	+	
Разом ЗФН	4,0	120	10	4	6			110	1	

Робоча програма складена на основі освітніх програм підготовки магістрів та стандарту вищої освіти

Робоча програма складена канд. техн. наук, доц. Оксана ДОМБРОВСЬКА

Схвалена на засіданні кафедри ТКШВ Назва Протокол № 1 від 19.08 2024 р.

Зав. кафедри ТКШВ Назва Підпис Світлана КУЛЕШОВА Ім'я, ПРІЗВИЩЕ

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою факультету технологій і дизайну
 Голова вченої ради факультету Тетяна ІВАНІШЕНА

Хмельницький 2024

МЕТОДИ ТИПОВОГО ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ

Тип (статус) дисципліни	Вибіркова фахової підготовки
Освітній рівень	Другий (магістерський)
Мова викладання	Українська
Семестр*	2
Кількість призначених кредитів ЄКТС	4
Форми здобуття освіти, для яких викладається дисципліна	Денна/заочна

Результати навчання. Після вивчення дисципліни студент має: досконало *володіти* професійною термінологією та основними поняттями з методів типового проектування швейного виробництва, спеціалізованими концептуальними знаннями з напрямів типового проектування одягу, що включають сучасні здобутки у сфері виробництва і технології легкої промисловості, достатні для продукування нових ідей у вигляді систем моделей одягу; *виконувати* оцінку технологічність та економічність конструкції швейних виробів для підтвердження ефективності власних та колективних розробок.

Зміст навчальної дисципліни. Відомості про проектування нових моделей одягу на основі типових та базових конструкцій. Методи уніфікації конструкцій деталей одягу. Випереджувальна стандартизація та прогноз моди. Принципи модульного проектування одягу раціональними асортиментними серіями. Технологічність і економічність проєктованих моделей одягу. Адаптивне конструювання одягу.

Запланована навчальна діяльність: не менше 1/3 від загального обсягу дисципліни

Форми (методи) навчання: лекції (з використанням методів візуалізації); лабораторні заняття (з використанням майстер-класів), самостійна робота.

Форми оцінювання результатів навчання: усне опитування, захист лабораторних робіт; письмове опитування (тестування).

Вид семестрового контролю: залік.

Навчальні ресурси:

1. Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу: навч. посіб./ А.Л. Славінська. Хмельницький:ХНУ, 2012.-179 с.
2. Славінська А.Л. Основи модульного проектування одягу: монографія/ А.Л. Славінська. Хмельницький:ХНУ, 2007.-167с.
3. Проектування типологічних рядів одягу із застосування експертних систем: монографія/ А.Л. Славінська, О.В. Захаркевич, Ю.В. Кошевко [та ін.]- Хмельницький:ХНУ,2019.-193с.
4. Методи типового проектування одягу / Модульне середовище MOODLE. Режим доступу: <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=454>.
5. Електронна бібліотека. Режим доступу: http://lib.khmnu.edu.ua/asp/php_f/p1age_lib.php.

Викладач: канд. техн. наук, доцент Оксана ДОМБРОВСЬКА

3 Пояснювальна записка

Дисципліна «Методи типового проектування одягу» є однією із вибіркових фахових дисциплін і займає провідне місце у підготовці фахівців освітнього рівня «магістр» за спеціальністю 182 «Технології легкої промисловості». Дисципліна висвітлює питання теорії проектування сучасного одягу спрямована на вирішення проблеми конкурентоспроможності продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках та забезпечення відповідності асортименту динамічній структурі споживання. Типове проектування одягу реалізується методами агрегування, базовим методом проектування, методами комбінаторного синтезу, які базуються на модульному підході і передбачають створення кінцевих виробів з уніфікованих складових як ансамблевої системи уніфікованих вузлів чи деталей.

Відповідно до *Стандарту вищої освіти* із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

компетентності. Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми виробництва і технологій легкої промисловості або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог (ПК). Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК1). Здатність збирати, аналізувати та обробляти інформацію з різних джерел, у тому числі іноземних, для розв'язання комплексних наукових та творчих задач у сфері виробництва і технологій легкої промисловості (ФК2). Здатність використовувати інформаційні технології для обробки і аналізу емпіричних даних, моделювання, проектування, виготовлення та контролю якості виробів легкої промисловості різного призначення (ФК5). Здатність приймати ефективні рішення та забезпечувати належний рівень якості виконуваних робіт, безпеку та економічну ефективність у сфері виробництва та технологій легкої промисловості (ФК6).

програмі результати навчання. Мати спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері виробництва і технологій легкої промисловості, достатні для продукування нових ідей та проведення досліджень (ПРН 1). Зрозуміло і недвозначно доносити власні висновки, результати досліджень та інновацій до фахівців і нефахівців, зокрема з колегами, бізнес-партнерами та здобувачами освіти, аргументувати свою позицію (ПРН 4). Знаходити необхідну для розробки і реалізації наукових та інноваційних проєктів інформацію в науковій літературі, патентах, базах даних, інших джерелах, оцінювати, обробляти та критично аналізувати її (ПРН 7). Оцінювати та усувати ризики при прийнятті технологічних та організаційних рішень в сфері виробництва і технологій легкої промисловості, приймати ефективні рішення за невизначеності умов та вимог (ПРН 13). Використовувати сучасні інформаційні технології для організації та ефективного здійснення конструкторсько-технологічних процесів виробництва конкурентоспроможних швейних виробів різного асортименту та із різних матеріалів (ПРН 14).

Мета дисципліни. Поглиблення теоретичної і практичної підготовки фахівця, використання методів типового проектування для інтенсифікації виробництва.

Предмет дисципліни. Типові конструкції деталей одягу різного асортименту.

Завдання дисципліни. Формування практичних навичок з спеціалізованих концептуальних напрямів провадження інноваційної діяльності в типовому проектуванні одягу.

Результати навчання. Після вивчення дисципліни студент має: **володіти** спеціалізованими концептуальними знаннями з напрямів типового проектування одягу, що включають сучасні здобутки у сфері виробництва і технологій легкої промисловості, достатні для продукування нових ідей у вигляді систем моделей одягу; **вміти** об'єктивно оцінювати технологічність та економічність конструкції швейних виробів для підтвердження ефективності власних та колективних розробок.

4 Структура залікових кредитів дисципліни

Назва теми	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	лекції	лабор. роботи	СРС	лекції	лабор. роботи	СРС
1 Передумови формування напрямків типового проектування одягу. Виділення типових форм деталей одягу та класифікація конструкцій.	2	4	8	4	3	14
2 Методи уніфікації конструкції деталей швейних виробів.	2	4	8			12
3 Методичні основи проектування системи моделей.	2	4	8			14
4 Проектування одягу раціональними серіями (РАС).	4	4	8	3		14
5 Напрями застосування типового проектування одягу.	2	6	8			14
6 Модульне проектування одягу.	2	6	8			14
7 Роль технологічності конструкції в інтенсифікації процесу виготовлення одягу.	2	4	8			14
8 Економічність проєктованих моделей одягу.	2	4	10			14
Разом:	18	36	66	4	6	110

5 Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1	2	3
1	Передумови формування напрямків типового проектування одягу. Виділення типових форм деталей одягу та класифікація конструкцій. Структурно-логічна схема технічної структури одягу. Послідовність виконання робіт з розробки конструкцій у типовому проектуванні одягу. Типове проектування асортиментної колекції моделей. Принципи виділення типових форм деталей одягу. Методи евристичного проектування. Літ.: [1] с.5-20, 110-113; [2] с.77-83, 284-287; [3] с.57-61; [5] с.127-134.	2
2	Методи уніфікації конструкції деталей швейних виробів. Загальні підходи до уніфікації швейних виробів. Послідовність робіт з уніфікації типових деталей конструкції одягу. Основні напрямки конструктивної уніфікації деталей швейних виробів. Методика розробки випереджувальної уніфікації конструкцій швейних виробів. Методи оцінки рівня уніфікації модельних конструкцій серії. Літ.: [1] с.23-38; [2] с.129-130; [3] с.7-19.	2
3	Методичні основи проектування системи моделей. Концепція проектування моделей одягу на основі базових форм. Технологія формування масивів конструктивно-декоративного модифікування вихідних модельних конструкцій. Особливості проектування системи модифікаційних рядів моделей одягу. Оцінка однорідності моделей, що входять в систему. Літ.: [1] с.39-53; [3] с. 40-42, 61-68; [5] с. 30-36.	2

4	Проектування одягу раціональними серіями (РАС). Переваги проектування асортиментної серії нових моделей одягу. Характеристика основних етапів робіт з розробки РАС. Спосіб визначення кількості моделей-модифікацій у РАС. Літ.: [1] с.55-60; [3] с.68-73; [5] с.36-38.	2
5	Напрями застосування типового проектування одягу. Принципи виділення типових форм деталей одягу. Особливості формування класифікатора конструкції одягу. Інформаційне забезпечення компонування класифікаційних ознак конструкції в моделі-пропозиції виробу. Літ.: [1] с.110-113; [2] с.130-132; [3] с.105-108.	2
6	Модульне проектування одягу. Історична довідка. Модульний метод в дизайні одягу. Основні принципи модульного конструювання одягу. Декомпозиція основ конструкцій верхньої та нижньої частин тіла на конструктивні модулі. Маршрут конструктивно-декоративного модифікування модулів. Літ.: [1] с.61-80; [2] с.70-72; [3] с. 66-68, 81-107; [5] с.188-201.	4
7	Роль технологічності конструкції в інтенсифікації процесу виготовлення одягу. Загальні вимоги до технологічності конструкції складальних одиниць та деталей одягу. Принципи підвищення технологічності конструкції швейних виробів. Застосування принципу номенклатурності показників технологічності конструкції виробу. Оцінка рівня технологічності виробів. Літ.: [1] с.61-80; [2] с.119-125; [3] с. 108-116.	2
8	Економічність проєктованих моделей одягу. Порядок визначення економічності моделей одягу. Прогнозування окремих показників матеріаломісткості моделей одягу. Виробнича та експлуатаційна економічність. Шляхи зниження витрат матеріалу на одиницю виробу. Оцінка економічності моделей. Літ.: [1] с.95-104; [2] с.125-130; [3] с. 168-180.	2
Разом:		18

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми здобуття освіти

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1	2	3
1	Передумови формування напрямків типового проектування одягу. Виділення типових форм деталей одягу та класифікація конструкцій. Структурно-логічна схема технічної структури одягу. Послідовність виконання робіт з розробки конструкцій у типовому проектуванні одягу. Типове проектування асортиментної колекції моделей. Принципи виділення типових форм деталей одягу. Особливості формування класифікатора конструкції одягу. Загальні підходи до уніфікації швейних виробів. Послідовність робіт з уніфікації типових деталей конструкції одягу. Основні напрямки конструктивної уніфікації деталей швейних виробів. Методика розробки випереджувальної Літ.: [1] с.5-20, 23-38 110-113; [2] с.77-83, 129-130, 284-287; [3] с.7-9, 57-61; [5] с.127-134.	1
2	Методичні основи проектування системи моделей. Концепція проектування моделей одягу на основі базових форм. Технологія формування масивів конструктивно-декоративного модифікування вихідних модельних конструкцій. Особливості проектування системи модифікаційних рядів моделей одягу. Оцінка однорідності моделей, що входять в систему. Переваги проектування асортиментної серії нових	1

	моделей одягу. Характеристика основних етапів робіт з розробки РАС. Спосіб визначення кількості моделей-модифікацій у РАС. Літ.: [1] с.39-53, 55-60;; [3] с. 40-42, 61-73; [5] с. 30-38.	
3	Модульне проектування одягу. Історична довідка. Модульний метод в дизайні одягу. Основні принципи модульного конструювання одягу. Декомпозиція основ конструкцій верхньої та нижньої частин тіла на конструктивні модулі. Маршрут конструктивно-декоративного модифікування модулів. Літ.: [1] с.61-80; [2] с.70-72; [3] с. 66-68, 81-107; [5] с.188-201.	1
4	Роль технологічності конструкції в інтенсифікації процесу виготовлення одягу. Загальні вимоги до технологічності конструкції складальних одиниць та деталей одягу. Принципи підвищення технологічності конструкції швейних виробів. Застосування принципу номенклатурності показників технологічності конструкції виробу. Оцінка рівня технологічності виробів. Порядок визначення економічності моделей одягу. Прогнозування окремих показників матеріаломісткості моделей одягу. Виробнича та експлуатаційна економічність. Шляхи зниження витрат матеріалу на одиницю виробу. Оцінка економічності модел Літ.: [1] с.61-80, 95-104; [2] с.119-130; [3] с. 108-116, 168-180.	1
	Разом:	4

5.2 Зміст лабораторних занять для студентів денної форми здобуття освіти

№ п/п	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
1	Побудова базової конструкції чоловічого класичного піджака за методикою Вороніна М.Г. Підготовка вихідних даних для побудови кресленика піджака. Побудова кресленика стану (спинка, пілочка, бочок). Оформлення краю борта, листочки, бічної кишені та побудова кресленика коміра. Побудова кресленика двошовного вшивного рукава. Літ.: [4] с. 3-20, 80-81	8
2	Моделювання конструкції жилета та демісезонного пальта на базовій конструкції чоловічого піджака. Побудова кресленика жилета. Побудова кресленика пальта. Моделювання кресленика рукава. Складання інструкційної карти. Літ.: [4] с. 21-29	8
3	Розробка класифікатора промислової колекції одягу з урахуванням споживчого попиту. Освоєння методики розробки класифікатора. Визначення переважних варіантів для кодування художньо-конструктивних ознак моделей. Розробка матриці сумісності ХКО. Оцінка рівня уніфікації моделей серії. Літ.: [4] с. 30-36, 56-79	8
4	Модульне проектування модельних конструкцій серії моделей. Аналіз модельної конструкції за схемою членувань в деталях та сукупністю конструктивних модулів в основі конструкції. Розробка схеми розподілу модельної конструкції на конструктивні модулі. Літ.: [4] с. 37-48, 86-100	8
5	Підвищення рівня технологічності конструкцій одягу (ТКВ) та оцінка ТКВ. Характеристика показників технологічності конструкції одягу. Розрахунок показників технологічності конструкції за переліком вихідних даних. Аналіз рівня оптимізації групових показників технологічності. Літ.: [4] с. 50-70.	4
	Разом:	36

Перелік лабораторних занять для студентів заочної форми здобуття освіти

№ п/п	Тема лабораторного заняття	Кількість годин
1	Побудова базової конструкції чоловічого класичного піджака за методикою Вороніна М.Г. Підготовка вихідних даних для побудови кресленника піджака. Побудова кресленника стану (спинка, пілочка, бочок). Оформлення краю борта, листочки, бічної кишені та побудова кресленника коміра. Побудова кресленника двошовного вшивного рукава. Літ.: [4] с. 3-20, 80-81.	2
2	Моделювання конструкції жилета та демісезонного пальта на базовій конструкції чоловічого піджака. Побудова кресленника жилета. Побудова кресленника пальта. Моделювання кресленника рукава. Складання інструкційної карти. Літ.: [4] с. 21-29	2
3	Модульне проєктування модельних конструкцій серії моделей. Аналіз модельної конструкції за схемою членувань в деталях та сукупністю конструктивних модулів в основі конструкції. Розробка схеми розподілу модельної конструкції на конструктивні модулі. Літ.: [4] с. 37-48, 86-100.	2
	Разом:	6

У процесі виконання лабораторних робіт з дисципліни студенти денної та заочної форм здобуття освіти набувають практичних навичок з методів типового проєктування, які використовуються в одязі.

5.3 Зміст самостійної роботи

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до виконання і захисту лабораторних робіт, тестування з теоретичного матеріалу тощо.

Студенти *заочної* форми здобуття освіти виконують також контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний студент отримує у період настановної сесії.

Зміст самостійної роботи студентів денної форми здобуття освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1-2	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №1. Підготовка до виконання лабораторної роботи №1	6
3-4	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №2. Підготовка до захисту лабораторної роботи №1. Підготовка до виконання лабораторної роботи №2.	8
5-6	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №3. Підготовка до захисту лабораторної роботи №2.	8
7-8	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №4. Підготовка до виконання лабораторної роботи №3. Підготовка до тестового контролю.	10
9-10	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №5. Підготовка до захисту лабораторної роботи №3. Підготовка до виконання лабораторної роботи №4.	8
11-12	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №6. Підготовка до захисту лабораторної роботи №4. Підготовка до виконання лабораторної роботи №5.	8
13-14	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №7. Підготовка до захисту лабораторної роботи №5.	8

15-16	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка конспекту лекцій на тему №8. Підготовка до тестового контролю.	10
17-18	Самостійне вивчення питання «Використання макетно-жилетного методу для проектування одягу на фігури з сутулою та перегинистою поставами». Підготовка до продовження ЛР № 3.	2
	Разом:	66

6 Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів проблемного навчання і візуалізації); лабораторні заняття (з використанням майстер-класів, методів математичних розрахунків), самостійна робота, і мають за мету – оволодіння студентами спеціальною термінологією і набуття ними практичних навичок з типових методів проектування швейних виробів.

Необхідні інструменти, обладнання, програмне забезпечення: спеціальні конструкторські інструменти; комп'ютерна техніка.

7 Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час лабораторних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування перед допуском до лабораторного заняття;
- захист лабораторних робіт;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу з тем.

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного контролю, так і підсумкового контрольного заходу, який проводиться методом тестування з усього матеріалу дисципліни. Студент, який набрав позитивний середньозважений бал за поточну роботу і не здав підсумковий контрольний захід (залік), вважається невстигаючим.

8 Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». Кожний вид роботи з дисципліни оцінюється за інституційною **чотирибальною** шкалою і виставляється в електронному журналі обліку успішності. Семестрова підсумкова оцінка визначається як середньозважена з усіх видів навчальної роботи, виконаних і зданих студентом **позитивно**, з урахуванням коефіцієнта вагомості і розраховується в автоматизованому режимі за відповідною програмою. Вагові коефіцієнти змінюються залежно від структури дисципліни і важливості окремих видів її робіт.

Оцінка, яка виставляється за лабораторне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів перед допуском до виконання лабораторної роботи; знання теоретичного матеріалу з теми роботи; якість оформлення звіту і графічної частини; вільне володіння студентом спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті конструктивні рішення; своєчасний захист лабораторної роботи.

Термін захисту лабораторної роботи вважається своєчасним, якщо студент захистив її на наступному після виконання роботи занятті. Пропущене лабораторне заняття студент зобов'язаний відпрацювати самостійно у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі. Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється тестуванням.

Оцінювання знань студентів здійснюється за такими критеріями:

Оцінка за інституційною шкалою	Узагальнений критерій
Відмінно	Студент глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і

	обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Студент не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки. При відповіді допустив дві–три несуттєві <i>похибки</i> .
Добре	Студент виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом і фаховою термінологією, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних завдань; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо. Відповідь студента будується на основі самостійного мислення. Студент у відповіді допустив дві–три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно	Студент виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь студента будується на рівні репродуктивного мислення, студент має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно	Студент виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється студенту, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання студентів *денної* форми здобуття освіти за ваговими коефіцієнтами

Аудиторна робота					Контрольні заходи	Семестровий контроль, залік
Лабораторні роботи №:					Тестовий контроль:	
1	2	3	4	5	ТК	За рейтингом
ВК: 0,8					0,2	0

Умовні позначення: ТК – тестовий контроль; ВК – ваговий коефіцієнт.

Структурування дисципліни за видами робіт і оцінювання результатів навчання студентів *заочної* форми здобуття освіти за ваговими коефіцієнтами

Аудиторна робота		Самостійна робота		Семестровий контроль, залік
Лабораторні роботи №:		Контрольна робота		
1,2,3		Якість виконання	Оцінка за захист	За рейтингом
ВК: 0,6		0,2	0,2	0

Оцінювання тестових завдань

Тематичний тестовий контроль для кожного студента складається з тестових завдань. Оцінювання здійснюється за *чотирибальною* шкалою. Відповідність набраних балів за тестове завдання оцінці, що виставляється студенту, представлена у таблиці.

Співвідношення правильних відповідей (%) і оцінки за тест

Відсоток правильних відповідей	0–59	60–74	75–89	90–100
Оцінка за 4-бальною шкалою	2	3	4	5

Якщо студент отримав негативну оцінку, то він має перездати її в установленому порядку, але обов'язково до терміну наступного контролю. Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС встановлюється в автоматизованому режимі після внесення викладачем усіх оцінок до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені у таблиці Співвідношення.

Залік виставляється, якщо середньозважений бал, який отримав студент з дисципліни, знаходиться у межах від 3,00 до 5,00 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «зараховано», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній студентом кількості балів відповідно до таблиці Співвідношення.

Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Інституційна інтервальна шкала балів	Інституційна оцінка, критерії оцінювання		
A	4,75–5,00	5	Зараховано	<i>Відмінно</i> – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навичок
B	4,25–4,74	4		<i>Добре</i> – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75–4,24	4		<i>Добре</i> – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25–3,74	3		<i>Задовільно</i> – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00–3,24	3		<i>Задовільно</i> – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00–2,99	2	Незараховано	<i>Незадовільно</i> – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00–1,99	2		<i>Незадовільно</i> – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни

9 Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Вказати відповідність одягу частинам тіла: голова та шия.
2. Вказати відповідність одягу частинам тіла: грудна клітка.
3. Вказати відповідність одягу частинам тіла: верхні кінцівки.
4. Вказати відповідність одягу частинам тіла: тазовий пояс.
5. Вказати відповідність одягу частинам тіла: нижні кінцівки.
6. Вказати основні конструктивні частини одягу для верхньої частини тіла.
7. Вказати основні конструктивні частини одягу для нижньої частини тіла.
8. Вказати типи одягу із трьома основними отворами.
9. Вказати типи одягу із одним основним отвором.
10. Вказати типи одягу із шістьма основним отвором.
11. Вказати основні ознаки зовнішнього вигляду виробу для виділення типових форм.
12. Вказати додаткові ознаки виробу для виділення типових форм.
13. Вказати порядок етапів проектування виробів в типовому проектуванні.
14. Дати визначення “основа конструкції”.
15. Вказати основні ознаки основи конструкції.
16. Вказати основні ознаки вихідної модельної конструкції.
17. Вказати основні ознаки типової конструкції.
18. Вказати основні ознаки модельної конструкції серії.
19. Вказати основні ознаки базової конструкції.
20. Вказати основні ознаки типової базової конструкції.
21. Вказати порядок формування коду класифікатора типових конструкцій за ознаками клас, підклас, група, підгрупа.
22. Вказати послідовність розвитку базових форм.
23. Вказати повний цикл розвитку базових форм одягу.
24. Вказати в об’єктах уніфікації 2-го етапу основні формотворні деталі.

25. Вказати в об'єктах уніфікації третього етапу використання принципів підходу до уніфікації основних деталей.
26. Вказати кількість відмінностей при розробці моделей із уніфікованих деталей.
27. Вказати формулу визначення конструктивної однорідності.
28. Вказати формулу визначення технологічної однорідності.
29. Вказати можливі заміни в модифікованому ряді моделей одягу на основі теми "функціональнодекоративна композиція".
30. Вказати можливі заміни в системі взаємозамінюваних моделей.
31. Вказати обмеження в проектуванні системи моделей на одній конструктивній основі.
32. Вказати визначення раціональної асортиментної серії.
33. Вказати формулу розрахунку кількості моделей-модифікацій в раціональній асортиментній серії.
34. Вказати формулу розрахунку загальної кількості базових конструкцій для раціональної асортиментної серії.
35. Вказати формулу визначення тривалості життєвого циклу раціональної асортиментної серії.
36. Вказати до якої уніфікації належить класична уніфікація складальних одиниць.
37. Вказати до якої уніфікації належить фіксуєча уніфікація прибавок, зрізів.
38. Вказати до якої уніфікації належить випереджувальна уніфікація типорядів складових частин.
39. Вказати визначення конструктивного модуля.
40. Вказати визначення модуля параметричного конструювання.
41. Вказати формулу, яка відповідає математичній моделі запису модулів основи конструкції.
42. Вказати формулу, яка відповідає математичній моделі модифікування конструкції.
43. Вказати визначення технологічності конструкції.
44. Вказати на яких стадіях закладається 80% рівня технологічності конструкції.
45. Вказати принципи підвищення технологічності конструкції.
46. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта застосування складових деталей (частин) у виробі.
47. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта мінімального з'єднання деталей у виробі.
48. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта застосування нових раціональних матеріалів у виробі.
49. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта збірності конструкції.
50. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта перспективного використання у інших виробках.
51. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта ефективності взаємозамінюваності.
52. Вказати формулу розрахунку коефіцієнта застосування паралельно-послідовних методів обробки.
53. Вказати фактори, від яких залежить виробнича економічність виробів.
54. Вказати варіант визначення лабілізації в адаптивному конструюванні виробів.
55. Вказати варіант визначення декомпозиції в адаптивному конструюванні виробів.
56. Вказати варіант визначення тропізації в адаптивному конструюванні виробів.
57. Вказати формулу визначення комплексного показника матеріаломісткості виробу.

10 Навчально-методичне забезпечення

Освітній процес з дисципліни «Методи типового проектування одягу» в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, викладачами кафедри підготовлені і видані такі роботи:

1. Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу: навч. посіб./ А.Л. Славінська. Хмельницький:ХНУ, 2012.-179 с.
2. Славінська А.Л. Основи модульного проектування одягу: монографія/ А.Л. Славінська. Хмельницький:ХНУ, 2007.-167с.

3. Проектування типологічних рядів одягу із застосування експертних систем: монографія/ А.Л. Славінська, О.В. Захаркевич, Ю.В. Кошевко [та ін.].-Хмельницький:ХНУ,2019.-193с.
4. Методи типового проектування одягу. Лабораторний практикум для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності "Швейні вироби", спеціалізація "Конструювання швейних виробів"/ А.Л. Славінська. -Хмельницький: ХНУ, 2012. - 101 с.

11 Рекомендована література

Основна

1. Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу: навч. посіб./ А.Л. Славінська.Хмельницький:ХНУ,2012.-179 с.
2. Славінська А.Л. Основи модульного проектування одягу: монографія/ А.Л. Славінська.Хмельницький:ХНУ,2007.-167с.
3. Проектування типологічних рядів одягу із застосування експертних систем: монографія/ А.Л. Славінська, О.В. Захаркевич, Ю.В. Кошевко [та ін.].-Хмельницький:ХНУ,2019.-193с.
4. Методи типового проектування одягу. Лабораторний практикум для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності "Швейні вироби", спеціалізація "Конструювання швейних виробів"/ А.Л. Славінська. -Хмельницький: ХНУ, 2012. - 101 с.
5. Розробка колекцій одягу: Навчальний посібник. / А.М. Малинська, К.Л. Пашкевич, М.Р. Смирнова, О.В. Колосніченко –К.: ПП «НВЦ Профі», 2014. –140 с.

Додаткова

6. Енциклопедія швейного виробництва: від А до Я: навч. посіб./ .-К.:Самміт-книга, 2010. - 968с.
7. Славінська А.Л. Практикум з проектування і конструктивного моделювання одягу. В 2-х ч.: навч.посіб..Ч.1:Проектування та технічне моделювання базових конструкцій одягу/ А.Л. Славінська, О.П. Сиротенко.-Хмельницький:ХНУ,2016.-267 с.
8. Славінська А.Л. Практикум з проектування і конструктивного моделювання одягу. В 2-х ч.: навч. посіб..Ч.2:Проектування та конструктивне моделювання різновидів крою базових конструкцій одягу/ А.Л. Славінська, О.П. Сиротенко.-Хмельницький:ХНУ,2016.-319 с.
9. Кудрявцева Н.В. Практикум з конструювання жіночого та чоловічого верхнього одягу за методикоюЄМКО РЕВ: навч. посіб./ Н.В. Кудрявцева, Л.В. Краснюк.-Хмельницький:ХНУ,2012.-163с.
10. Пашкевич К.Л., Баранова Т.М. Конструювання дитячого одягу: Навчальний посібник. К.: ПП НВЦПрофі, 2012. –320 с.
11. Бохонько О. П. Конструювання і виготовлення виробів із хутра та шкіри: навч. посіб. / О. П. Бохонько, В. В. Мица, О. В. Ярошук. – Хмельницький : ХНУ, 2017. – 303 с.
12. Пашкевич К.Л. Проектування тектонічних форм одягу з урахуванням властивостей тканин: монографія/К.Л. Пашкевич. - К.: ПП НВЦ Профі, 2015. –364 с.

Інформаційні ресурси

1. Методи типового проектування одягу / Модульне середовище MOODLE. Режим доступу: <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=454>.
2. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khmnu.edu.ua/asp/php_f/page_lib.php
3. Репозитарій ХНУ. Режим доступу : <https://elar.khmnu.edu.ua/home>